

POPRAWA JAN (1951-2009)

Urodził się 1 stycznia 1951 roku w Bielawach w gminie Pępowo. Jego rodzicami byli Antoni i Władysława z domu Rolnik. W latach 1958-1965 uczęszczał do szkół podstawowych, najpierw w Babkowicach, a później w Pępowie. Ta ostatnia mieściła się wówczas w pałacu. Był uczniem Liceum Ogólnokształcącego w Gostyniu. Świadectwo dojrzałości otrzymał w 1970 roku w Liceum Ogólnokształcącym im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. W latach 1970-1973 studiował w Wyższym Studium Nauczycielskim UAM w Poznaniu. Przez kolejne dwa lata kontynuował edukację na Wydziale Filozoficzno-Historycznym UAM w Poznaniu, uzyskując w 1975 roku tytuł magistra historii. W tymże roku zawarł związek małżeński z Haliną Gabryelczyk. Od 4 lipca 1975 roku do 29 czerwca 1976 roku odbywał służbę wojskową.

Z dniem 1 września 1976 roku został kierownikiem Zakładowego Domu Kultury w Kombinacie PGR w Objezierzu. Obowiązki te sprawował do 28 lutego 1977 roku. Przeniósł się do Gostynia. Od 15 kwietnia 1977 roku rozpoczął pracę w Powiatowym Domu Kultury jako instruktor odpowiedzialny za upowszechnianie wiedzy i sztuki. Na tym stanowisku zatrudniony był do 31 stycznia 1978 roku. Od 1 lutego 1978 roku do 31 sierpnia 1982 roku był dyrektorem Gminnego Ośrodka Kultury w Piaskach. Jednocześnie od 22 kwietnia 1980 roku do zakończenia pracy w Piaskach zatrudniony był przez Gminną Spółdzielnię „Samopomoc Chłopska” w Piaskach w charakterze instruktora kulturalno-oświatowego w tamtejszych klubach rolnika. W 1981 roku, przez krótki czas, był także nauczycielem w Zbiorczej Szkole Gminnej w Piaskach.

W dniu 1 września 1982 roku został nauczycielem w Zespole Szkół Zawodowych w Gostyniu. Pracował jako wykładowca historii, geografii, wiedzy o społeczeństwie i przysposobienia obronnego. Od września 1994 roku do momentu przejścia na emeryturę w roku 2006 pełnił funkcję wicedyrektora szkoły. Jako nauczyciel z oddaniem angażował się w pracę z młodzieżą i przez młodzież był szczególnie lubiany i ceniony. Organizował różnego typu imprezy, wyjazdy turystyczne, biwaki, wycieczki turystyczno-krajoznawcze, w trakcie których propagował wśród młodych ludzi wiedzę o regionie.

Z pasją wykonywał nie tylko zawód pedagoga, ale również angażował się w życie społeczne swego środowiska. Czynnie działał w Gostyńskim Towarzystwie Kulturalnym. 22 kwietnia 1996 roku Walne zebranie GTK powierzyło mu funkcję prezesa. W 1998 roku był jednym z kilku delegatów z Wielkopolski na VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury w Radomiu. Podczas XVIII Wielkopolskiej Konferencji Kulturalnej, jaka odbyła się w Antoninie w 2007 roku, jednogłośnie został wybrany wiceprezesem Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego.

Badania regionalne i propagowanie ich wyników to była Jego prawdziwa pasja. Wiedzę o ziemi gostyńskiej i Wielkopolsce pragnął przekazywać jak najszerszemu gronu osób, zwłaszcza młodzieży. Był pomysłodawcą gostyńskich „Studiów Wiedzy o Regionie”, przeznaczonych dla ludzi młodych. Sam wcielał się wówczas w rolę przewodnika. Był organizatorem wielu edycji Powiatowego Konkursu Wiedzy o Powstaniu Wielkopolskim. Podejmował też nowe, ciekawe inicjatywy propagujące wiedzę o naszej małej ojczyźnie, takie jak choćby „Gostyński Kulturalny Supermarket”. Współorganizował warsztaty dziennikarskie dla redakcji gazetek szkolnych z terenu powiatu gostyńskiego oraz Powiatowy Przegląd Gazetek Szkolnych. Prowadził zajęcia z historii regionu dla miejscowych nauczycieli historii, bibliotekarzy, bibliotekarzy szkolnych oraz studentów Gostyńskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Wielokrotnie zasiadał w komisjach konkursowych jako juror oceniający wiedzę o ziemi gostyńskiej

Jest autorem licznych publikacji historycznych, m.in. monografii Zespołu Szkół Zawodowych w Gostyniu pt. *110 lat szkolnictwa zawodowego w Gostyniu 1886-1996*, prac *Strajki szkolne w Gostyniu 1901-1906*, a także *Czyn zbrojny gostynian w 1919 roku*. Publikował m.in. na łamach „Nowej Gazety Gostyńskiej” i „Przeglądu Wielkopolski”. Często wygłaszał referaty i odczyty. Na zaproszenie Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, w 150. rocznicę powstania, tej szacownej organizacji, wygłosił prelekcję „Tradycje ruchu regionalnego na ziemi gostyńskiej od Kasyna Gostyńskiego do współczesności”.

W roku 2000 w znaczący sposób przyczynił się do odsłonięcia pierwszego w Wielkopolsce Pomnika Dr. Karola Marcinkowskiego, jaki stanął w gostyńskich Plantach przed szpitalem. Był także członkiem Komisji Budowy Pomnika Rozstrzelanych na Rynku w Gostyniu. Wielokrotnie wchodził w skład komitetów organizacyjnych przygotowujących duże przedsięwzięcia filatelistyczne – okręgowe i krajowe wystawy. Należał do grona założycieli Towarzystwa Miłośników Gostyńskiej Fary. Pełnił w nim funkcję członka Komisji Rewizyjnej. Działał też w Stowarzyszeniu im. Edmunda Bojanowskiego w Grabonogu, opiekującego się miejscem urodzenia błogosławionego Edmunda Bojanowskiego. W 2008 roku zagrał w filmie „Tak rodziła się wolność”, opowiadającym o przygotowaniach i udziale gostynian w powstaniu wielkopolskim.

Był za swą pracę i działalność wielokrotnie wyróżniany i nagradzany. W 1995 roku otrzymał nagrodę Kuratora Oświaty w Lesznie. W roku 1998 nadano mu „Laur Gostynia”, nagrodę twórczą w dziedzinie kultury, przyznawaną przez gostyńską Radę Miejską. Był odznaczony Brązowym i Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju”, Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz honorową odznaką „Za zasługi dla Województwa Wielkopolskiego”. W 2001 roku wręczono mu Nagrodą Rady Powiatu Gostyńskiego. W 2005 roku Towarzystwo Przyjaciół Dzieci Oddział w Gostyniu nadało mu odznakę „Przyjaciel Dziecka” za pracę społeczną dla dobra dzieci. Kierowana przez Niego organizacja otrzymała w 2008 roku od Towarzystwa im. Hipolita Cegielskiego w Poznaniu certyfikat „Najlepsze w Polsce” za popularyzację historii regionu gostyńskiego. Za wybitną działalność na polu edukacji regionalnej dzieci i młodzieży Katarzyna Hall – Minister Edukacji Narodowej 29 czerwca 2009 roku wyróżniła Go Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Zmarł 24 października 2009 roku. Cztery dni później spoczął na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.